

Sygn. akt: I C 715/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Wojciech Langer
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Tokarska

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2016 r. w Gorlicach

sprawy z powództwa (...)z siedzibą we W.

przeciwko A. K. (1)

o zapłatę

I. Oddała powództwo,

II. Kosztami postępowania obciąża stronę powodową (...)z siedzibą we W..

SSR Wojciech Langer

ZARZĄDZENIE

- (...),

- (...)

- (...)

G., (...)

Sygn. akt I C 715/15

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 8 listopada 2016r.

Strona powodowa (...)z siedzibą we W. domagał się od A. K. (1) zapłaty kwoty 465,68 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 30 listopada 2015r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podano, że (...) sp. z o.o. zawarli, poprzez system elektroniczny, w dniu 5 kwietnia 2013r. umowę pożyczki nr (...). Pozwana potwierdziła wolę zawarcia tej umowy przelewem inicjacyjnym, zaś pierwotny wierzyciel dokonał przelewu pożyczki na jej konto, mimo upływu terminu pozwana nie dokonała spłaty pożyczki. (...) sp. z o.o. zawarł zaś w dniu 19 marca 2013r. ze

stroną powodową umowę przelewu wierzytelności, cedując całość praw i obowiązków z opisanej wcześniej umowy z pozwaną. Wysokość zadłużenia z tego tytułu wynosi obecnie 465,68 zł.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie przedstawiał się następująco.

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła w dniu 19 marca 2015r. z (...) z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności. Z załącznika do tej umowy wynika, że jej przedmiotem była między innymi wierzytelność względem A. K. (1), z tytułu umowy z dnia 5 kwietnia 2013r., nr (...).

Dowody:

Umowa przelewu: 20-24;

Firma (...) S.A. wysłała w dniu 22 października 2015r. pismo do A. K. (2), dotyczące długu z umowy pożyczki nr (...) w kwocie 728,51 zł.

Dowody:

Pismo k. 25;

(...)z siedzibą we W. wystawił w dniu 30 listopada 2015r. wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym oświadczone, że zobowiązanie A. K. (1) względem funduszu, wynikające umowy z dnia 5 kwietnia 2013r. nr (...), wynosi 465,68 zł.

Dowody:

Wyciąg z ksiąg funduszu: k. 14;

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do pozwu przez stronę powodową.

Sąd zważył co następuje.

Powództwo okazało się być niezasadne.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. O tym, co która ze stron stosunku cywilnoprawnego ma udowodnić w sporze toczącym się przed sądem, decydują przede wszystkim: przedmiot sporu, prawo materialne regulujące określone stosunki prawne oraz prawo procesowe normujące zasady postępowania dowodowego, w tym znaczenie domniemań faktycznych i prawnych. Nie wszystkie fakty istotne dla rozstrzygnięcia wymagają dowodu, dotyczy to przede wszystkim faktów znanych powszechnie i znanych sądowni z urzędu (art. 228 § 1 i 2 kpc), a także faktów przyznanych przez stronę przeciwną, o ile przyznanie to nie budzi wątpliwości. Tak więc to ostatecznie Sąd ocenia fakt przyznany przez stronę przeciwną. Ponadto, gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, Sąd, mając na uwadze wynik całej rozprawy, może fakty te uznać, za przyznane (art. 230 kpc), czego skutkiem będzie wówczas brak konieczności dowodzenia tychże faktów. Jest to jednak uprawnienie, a nie obowiązek Sądu, który korzysta z niego biorąc pod uwagę wynik całej rozprawy. Sąd bez dostatecznego uzasadnienia, nie może przyjmować za prawdziwe twierdzeń strony, którym strona przeciwna wyraźnie nie zaprzeczyła. Można więc i należy wymagać, od strony powodowej, by przedstawiała dowody w odpowiedniej formie, na poparcie swych twierdzeń. Tylko wówczas można bowiem ocenić, czy twierdzenia te są czy nie są prawdziwe. Konstytucyjnie gwarantowane prawo do sądu poręcza prawidłowe rozpatrzenie sprawy, co ma służyć wydaniu rozstrzygnięcia zgodnego z prawdą materialną (tam między innymi Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 maja 2002r., SK 32/01, opubl.: ipo.trybunal.gov.pl). Przytoczenie jedynie twierdzeń, przy braku jakichkolwiek dowodów, lub wraz z dowodami, których forma lub treść budzi wątpliwości, w sytuacji bierności strony pozwanej, powoduje, że twierdzenia te budzą uzasadnione wątpliwości i nie można na ich podstawie wydać wyroku zaoczego uwzględniającego powództwo w trybie art. 339 kpc.

W niniejszej sprawie strona powodowa twierdziła, że nabyła wierzytelność przysługującą poprzednio spółce (...) względem A. K. (1) oraz, że wysokość zadłużenia z tego tytułu wynosi na dzień 30 listopada 2015r. 465,68 zł. Dla zasadności tych twierdzeń wszystkie okoliczności powołane w pozwie winny być udowodnione, począwszy od faktu zawarcia przez pozwaną umowy pierwotnej ze spółką (...), poprzez niewywiązanie się przez pozwaną z tej umowy, cesję wierzytelności i wysokość zadłużenia.

Strona powodowa nie przedłożyła żadnych dowodów na potwierdzenie pierwszej okoliczności to jest zawarcia umowy pierwotnej między (...) a pozwaną, choć w pozwie powołuje się na jej datę i numer. Faktu zawarcia takiej umowy nie można dowodzić przez inne dokumenty, które jedynie odwołują się do umowy pierwotnej, takich jak umowa przelewu wierzytelności czy wyciąg z ksiąg rachunkowych. Umowa przelewu nie była bowiem zawierana przez pozwaną, nie może więc dowodzić tego, do czego i na jakich warunkach zobowiązała się ewentualnie A. K. (1). Co się zaś tyczy wyciągu z ksiąg rachunkowych, to zgodnie z art. 194 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi moc prawna takich wyciągów jako dokumentów urzędowych nie obowiązuje w postępowaniu cywilnym. Tym samym „wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowi jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 25 lutego 2015r., I ACa 824/14, opubl. Lex nr 1661137). Z dokumentu tego nie można więc wnioskować, że wierzytelność o jakiej mowa w wyciągu przysługuje funduszowi. Ponadto, wysokość ewentualnego zobowiązania (na którego istnienie brak jest dowodów), wynikająca z tego wyciągu jest niższa, niż wysokość zadłużenia wskazana w piśmie firmy (...), skierowanym do pozwanej, jeszcze przed wystawieniem wyciągu. Są to odpowiednio 728,51 zł w piśmie firmy (...), oraz 465,68 zł w wyciągu. Wobec powyższego Sąd uznał, że twierdzenia zawarte w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości o jakich mowa w art. 339 § 2 kpc i oddalił powództwo, kosztami zgodnie z art. 98 § 1 kpc obciążając przegrywającą proces stronę powodową.

SSR Wojciech Langer

G.,(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. K.. (...)